

Jesperfen: Forsaavidt det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa, at de Indtægter, der indkomme i den saakaldte Fattigtavle og i den Tavle, som gaaer om for Skolekassen, skulde anvendes til en særskilt Fattigforsørgelse, kan jeg naturligviis ikke Andet end stemme derfor, da jeg maa ansee det for aldeles rigtigt. Det er i en meget uegentlig Betydning, at den Tavle, som hidtil under Navn af de Fattiges Tavle er gaaet om i Kirken, kan siges at være en Fattigtavle. Den vedkommer egentligt slet ikke de Fattige, de kunne ingen videre Interesse have af, om denne Tavle gaaer om eller ei; om der kommer Noget deri eller ikke, kan være dem ligegyldigt; thi de faae lige Meget; kommer der Lidet ind i den, faa faae de dog ikke Mindre, og, kommer der Meget ind, faae de derfor ikke Mere; men hvem der egentlig har havt Gavn af den, det er dem, der yde Fattigbidrag. De, der altsaa egentlig have havt Gavn deraf, ere Hartornsbesidderne, der bidrage til Fattigvæsenet. Det kan man ogsaa see deraf, at denne Indtægt jo gjerne bringes i Beregning ved det Overslag, som gjøres over de Udgifter, Fattigvæsenet har at afholde, og, forsaavidt man kunde tænke sig det Tilfælde, at hele Fattigforsørgelsen kunde bestrides ved denne Indtægt, faa kom der slet ikke til at hvile Noget paa Hartornet. Deraf kan man altsaa klart see, at det er de Bidragende og ikke de Rydende, de Oppebærende, der have Fordelen af Tavlerne. Dertil kommer, at det vilde være meget ønskeligt, at der kunde gives en vis Indtægt, som kunde anvendes uafhængigt af det lovbefalede Fattigvæsen. Man er nemlig ofte i megen Forlegenhed med Hensyn til enkelte Familier, som kunne trænge til Understøttelse, hvorfra man skal tage denne. Der er som bekendt Mange, der krumpe sig ved at komme ind under Fattigvæsenet, og det er jo en Tølelse, som

man maa see at vedligeholde saameget som muligt. Havde man nu blot en lille Sum til sin Disposition, saa kunde den anvendes uafhængigt af Fattigvæsenet, uden at der derved paadrages nogen Forpligtelse imod dette. Det kunde f. Ex. skee i Sygdomstilfælde. Mangen en Huusmand eller Huusmands familie kan komme i en øiblikkelig Forlegenhed, saa at de aldeles ikke kunne subsistere uden Hjælp, og man kan da ikke, uden at omgaae Loven, hjælpe dem ved at give dem et Laan af Fattigkassen, eller paa anden saadan Maade, men man har da den Vanskelighed, at det bliver betragtet saaledes, at de blive forpligtede imod Fattigkassen. Derfor vilde det være ønskeligt, at der var en Indtægt, som kunde anvendes til en fri Fattigforsørgelse, uafhængigt af Fattigkassen. Jeg maa derfor ogsaa anbefale det Printip, der ligger til Grund for Forslaget, at det, der indkommer i de Skolen og Fattigkassen vedkommende Tavler, herefter bliver anvendt til en fri Fattigforsørgelse for dem, der trænge dertil. Derimod kan jeg ikke være enig med den ærede Forslagsstiller med Hensyn til Bestyrelsen af disse Midler, fordi jeg synes, at han i denne Henseende har sat for store Kræfter i Bevægelse ved at ville have, at der skulde dannes, om jeg saa maa sige, et Menighedsraad, bestaaende foruden Præsten af tilvalgte Medlemmer af Menigheden. Det vilde i det Hele være meget vanskeligt at danne et saadant Raad, saalænge man ikke havde et fast Udgangspunkt for, hvem der i denne Henseende skulde have Stemmeret i Menigheden; — om det skulde være alle Familiefædre eller alle borgerligt Myndige eller alle kirkeligt Myndige, altsaa enhver Confrimeret, og det vilde give Anledning til megen Uvildstøftighed at danne et saadant Raad, som jeg antager slet ikke behøves.